

N:o 39.

Ank. till Riksd. kansli den 17 mars 1893, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts särskilda proposition angående pension å allmänna indragningsstaten för verkmästaren vid Mariebergs ammunitionsfabrik Anton Georg Wallin.

(1:a U. A.)

Uti en den 10 nästlidne februari till Riksdagen aflåten proposition (n:o 28) har Kongl. Maj:t, under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet för landtförsvarsärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att bevilja verkmästaren vid Mariebergs ammunitionsfabrik *Anton Georg Wallin* en årlig pension från allmänna indragningsstaten, att med ett tusen sjuhundra kronor utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken han blefve från sin befattning såsom verkmästare entledigad.

Af förenämnda statsrådsprotokoll inhemtas, att *Wallin*, hvilken vore född den 30 december 1826, uppnått en ålder af 66 år; att han, som den 28 november 1867 antagits till verkmästare vid fyrverkarecorpsen och från 1877 års början innehåft sin nuvarande befattning, följaktligen tjänat staten mer än 25 år; att han lede af sockersjuka, kronisk njursjukdom och fetthjerta, med deraf föranledd oförmåga att sköta sin

Bih. till Riksd. Prot. 1893. 4 Saml. 1 Afd. 31 Häft. (N:o 39.)

tjenst, och att, såsom läkarebetyget upplyste, anledning ej funnes till antagandet af sådan förbättring i Wallins helsotillstånd, att han åter kunde warda tjänstbar.

Till stöd för den till Kongl. Maj:t ingifna ansökningen om pension hade Wallin anført, att han numera till följd af ålder och sjuklighet vore ur stånd att förrätta sin tjenst och att han, som först år 1878 blifvit berättigad att vinna delaktighet i arméns pensionskassa, saknat tillgångar att gälda den med inträdet i nämnda kassa förenade retroaktiva afgift.

Generalfältygmästaren hade uti afgifvet utlåtande, med vitsordande af Wallins mångåriga och redbara verksamhet i statens tjenst, hemställt, att som det ej kunde ifrågasättas, att Wallin, hvilken vore i saknad af egna medel till sitt lifsuppehälle, skulle taga afsked, med mindre pension af allmänna medel bereddes honom, och dervid särskildt borde tagas i betraktande den skada och förlust, som kunde för det allmänna uppkomma, derest innehafvaren af verkmästarebefattningen vid ammunitionsfabriken icke egde fullgoda och oförsvagade såväl kropps- som själsförmögenheter, för Wallin, som, förutom fri bostad, i lön å ordinarie stat åtnjöte 2,500 kronor och dessutom fått sig tillagdt ett extra arfvode af 500 kronor, måtte hos Riksdagen föreslås en pension å allmänna indragningsstaten af 2,000 kronor eller den summa, som, derest han varit delegare i arméns pensionskassa, skulle vid uppnådd pensionsålder hafva tillkommit honom.

Statskontoret hade uti infordradt utlåtande, i likhet med generalfältygmästaren, ansett, att Wallin borde vid sin afgang från verkmästarebefattningen beredas pension af statsmedel, men med hänsyn såväl till den omständigheten, att Wallin icke ännu uppnått den tjensteålder af 30 år, som enligt gällande bestämmelser erfordrades för att komma i åtnjutande af pension med fyllnadspension till ett mot 80 procent af verkmästarelönen svarande belopp, eller 2,000 kronor, som ock dertill, att Wallin under den tid, han innehaft sin nuvarande tjenstbefattning, icke fått vidkännas något afdrag å sin lön såsom bidrag till sin pensionering, förmält sig anse, att pensionens belopp borde bestämmas till allenast 1,700 kronor.

Departementschefen, som jemväl ansåge Wallins afskedstagande icke kunna ifrågasättas, med mindre han bereddes pension af allmänna medel, har, på grund af hvad rörande Wallins tjenstgöring och ekonomiska förhållanden samt hans af sjuklighet föranledda oförmåga att vidare sköta sin magtpåliggande befattning blifvit upplyst, biträdt statskontorets hemställan i ämnet.

Enär, vid det förhållande att verkmästaren Wallin på grund af sjukdom synes oförmögen att vidare tjenstgöra, det måste anses lämpligt, att honom beredes tillfälle att från tjensten afgå, har utskottet ansett någon pension för detta ändamål böra honom beviljas; men då han endast varit 25 år i statens tjenst och, såsom statskontoret jemväl framhållit, icke fått vidkännas något afdrag å sin lön såsom bidrag till sin pensionering samt, så vidt upplyst blifvit, icke har någon familj att försörja, torde det för honom föreslagna pensionsbeloppet böra begränsas till 1,200 kronor.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att verkmästaren vid Mariebergs ammunitionsfabrik Anton Georg Wallin må från och med månaden näst efter den, i hvilken han varder från sin befattning såsom verkmästare entledigad, å allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 1,200 kronor.

Stockholm den 17 mars 1893.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
